

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τῆς Ἐφημερίδος ἡ «ΟΜΟΝΟΙΑ»

Ἡ ΛΕΥΚΑΣ ΜΕΛΑΝΕΙΜΩΝ

πενθεῖ ἀπώλειαν

περικλεοῦς ἑαυτῆς τέκνου

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ

Ἰππότη

κλείσαντος τὸ Πανελλήνιον



ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

Εἰς τὸν ἀποδιώσαντα

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΝ

Ἰππὸ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐπαρχιακοῦ Διδασκάλου

Πρόκειται νὰ πλεχθῇ ἐγκώμιον κατ' ὀφειλὴν εἰς τὸν ἐνδοξὸν Ἰππότην Σπυρίδωνα Βαλαωρίτην! Ἀμνηστῶ πόθεν ν' ἀρχίσω καὶ ποῦ νὰ τελειώσω, ὁμολογῶ μεταπρρησίας τὴν ἐμὴν ἀνικανότητα εἰς τὸ νὰ ἐπιληφθῶ ἐπικηδείου λόγου τοῦ μεγάλου ἀνδρός, οὗτινος τὸ ὄνομα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν διαδιδόμενον θέλει ζῆ ἐνόσω ὑπάρχει Ἑλληνικὴ φυλὴ, καὶ θέλει μένει ἀνεξάληπτον παρὰ τοῖς ἀπογόνοις, ὡς κατέχον λαμπρὰς σελίδας ἐν τῇ ἱστορίᾳ οὐ μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸ πρὸς αὐτὸν βαθύτατον σέβας μου, καὶ ἡ εἰλικρινὴς αὐτοῦ πρὸς με συμπεριφορὰ, μὲ προτρέπουσιν ὅπως ἀναφέρω ἐν ὀλίγοις, κατὰ τὸ ἐνὸν ἐμοί, περὶ τοῦ περικλεοῦς τούτου ἀνδρός πρὸς ἐκπλήρωσιν καθήκοντος καὶ ἱκανοποίησιν ἐμυτοῦ.

Ἐν τῷ ἐπὶ γῆς βίῳ του ἐξεταζόμενος ὁ ἀείμνηστος ὡς ἀγαθὸς πολίτης, κρίνεται ἄξιος ἀπολαυῆς ἀδιαλείπτου εὐγνωμοσύνης καὶ παντοτεινῶν ἐπαίνων παρὰ τῶν ἐπιζώντων. Ῥίπτοντες ὀξυδερκὲς βλέμμα εἰς τὰς ἀγαθοεργὰς καὶ εὐεργετικὰς πράξεις αὐτοῦ, θέλομεν ἴδῃ ὅτι ἐξεπλήρου τὰ ἠθικὰ καὶ κοινωνικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, παρέχων ἑαυτὸν ὑπογραμμὸν τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις. Ὁ ἄνθρωπος προώρισται διὰ τὴν ἀθανασίαν ὡς δε προήλθεν ἐκ Θεοῦ

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓὴ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A125.Φ1.0083

ἡ ἡμετέρα ψυχὴ, οὕτω πάλιν εἰς αὐτὸν ὡς εἰς τέρμα θέλει ἐπανακάμψῃ. Πλὴν ἀτυχῶς τὸ πρῶτον βῆμα ὅπερ ὁ ἄνθρωπος κάμνει ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ εἶνε καὶ τὸ πρῶτον τὸ ὁποῖον ὠθεῖ τοῦτον εἰς τὸν τάφον. Ἐπειδὴ μόλις ἀνοίξωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ φῶς δημοσιεύεται ἡμῖν ἡ ἀπόφασις τοῦ θανάτου, αὕτη δὲ εἶνε τελεσιδικὸς καὶ ἀνέκκλητος. Ἐὰν καὶ ἡ ἀξίς τοῦ θηϊκοῦ νόμου διαταράχῃ ἕνεκα τοῦ παραπτώματος τῶν γεναρχῶν, τὸ ἐμφύσημα ὁμῶς τῆς ἀθανασίας δὲν ἐφάρῃ τὸ κατ' εἰκόνα δὲν ἐξηλήθη. Ἀνατροπὴ δὲ εὐαγγελικὴ, ἐνπαιδεύσις, καὶ βίος σύμφωνός ταῖς εὐαγγελικαῖς ἀρχαῖς εἰσάγουσι τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν αἰωνιότητα. Ταῦτα τὰ προσόντα καὶ εἶχεν ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Σπυρίδων Βαλαωρίτης, καὶ ἀρκούντως ἐγένωσκε καὶ ἐξεῖμα. Φιλάνθρωπος, εὐεργετικὸς, ἐλεήμων, προστάτης τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν γηρῶν ἀνεδείχθη, τὴν ἑαυτοῦ ἀρωγὴν καὶ περιθάλψιν τοῖς ἀπόροις καὶ πένθσι παρεῖχε μετὰ πάσης ἰλαρότητος. Ἀνεθῶν εἰς τὰς ἀνωτέρας Ὑπουργικὰς βαθμίδας ὡς Πρέσβυς, ὡς Ὑπουργός, καὶ ἀντιπροσωπεύσας ὡς βουλευτὴς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, αἰεὶ ἀνεδείχθη ὑπέρμαχος προστάτης καὶ ἀρωγός ἐν πᾶσι. Προθυμώτατος εἰς πᾶσαν κοινοφελῆ συνεισφερὰν, καὶ οὐκ εὐκαταφρόνηται χρηματικαὶ ποσότητες κατεβλήθησαν, τῇ ἑαυτοῦ συνδερμῇ, ἐν ἀνάγκαις, τῇ φιλότατῃ αὐτοῦ πατρίδι, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὸ 1869 ἔτος, ὅτε ἡ ἡμετέρα νῆσος δεινῶς ἐπάθεν ἐκ καταστρεπτικοῦ σεισμοῦ. Τὴν στέρησιν τούτου ἡ ἐνδοξὸς Λευκάς ἡ τούτου γενετήρα ἐν κατιερίᾳ καὶ κλαυθμοῖς θρηνεῖ. Περικισμένος ἐξόχῳ καὶ μεγαλεπήθουλῳ μεγαλοφυῶ ὁ ἡμέτερος Σπυρίδων Βαλαωρίτης, διέπρεψεν καὶ ἐν τῷ Διπλωματικῷ κόσμῳ, ὡς διέπρεψεν καὶ διαπρέπει ἐν τῷ Ποιητικῷ κόσμῳ ὁ πρό ὀκτώ ἐτῶν ἀποβιώσας ἀγαπητὸς ἐξαδελφός αὐτοῦ Ἐθνικὸς Ποιητὴς Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης, ὅστις διὰ τῆς ὑψηλῆς φαντασίας τῶν ἐπῶν του, ἀνεβίβαζε τὸν ἀναγιώσκοντα εἰς τὸν αἰθέρα, τὸν κατεβίβαζεν εἰς τὰ καταχθόνια, τὸν ἔφερον εἰς τὸν τετραπέρατον κόσμον καὶ μετὰ τὴν περιοδείαν ταύτην τὸν ἐπανήγαγεν εἰς τὸ κέντρον τῆς περιφερείας τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ. Ὁ προσφιλέστατος ἡμῖν Σπυρίδων, ἐξοχος γόνος οἰκογενείας Βαλαωρίτων, περικεκοσμημένος μὲ τὰ ἀνώτερα Εὐρωπαϊκὰ παράσημα, ἀφείς μνημεῖον παντοτεινὸν τὸν τύμβον ἐν τῇ γῆ, ἐπὶ τῷ Πλάστῃ ὑπέικων καὶ ἐκπληρῶν τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ, ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὴν μακαρίαν μονὴν ὅπου αἱ ψυχαὶ τῶν ἐξόχων Ἑλλήνων, ἀρχαίων τε καὶ νεωτέρων διατρίβουσι καὶ ἐνθα βέλκει ἰδὴ μεγάλην δαφνοστεφῆ σκιάν ἐγειρομένην ἐκ τοῦ θρόνου τῆς, ἧς θέλει τὸν περιπτύξει ἀγαλλομένη καὶ τῷ ἀπαγγελίῃ τὴν λίαν εὐστόχως καὶ μεγαλοφυῶς στροφὴν τῆς ὑψηλῆς ποιήσεως περὶ ματαιότητος, ἐν ᾗ περικλείει ἐν ὀλίγοις τὸν τῆς θεῆας Προνοίας νόμον, ἐγκραστάνα, τῇ διαταγῇ τοῦ Πλάστου, σιδηροῦν καὶ ἀναλλοίωτον.

- » Νόμος τοῦ κόσμου εἶν' ἡ εἴσοδος καὶ δὲν θά νά χορτάσῃ
- » Ἡ εὐσεβὴς ἡ δρακόντισσα πρὶν καταπιῇ τὴν πλάσῃ
- » Ὅλα ἐνὰ χερί τὰ κρατεῖ, μὴ θέλησ' ἵ' ἀφίνοι.
- » Χαλὰ τὸν κόσμον πώπλωσε, τὸν ξαναπλάθει ἀκόμα,
- » Ἀκούριστο, ἀγαλίνωτο τὸ διπλάτο τῆς στόμα
- » Δαγκᾶ, συντρίβει ἀδιάκεπα ὅ,τ' εὐρὴ ἐδῶ ἔς τὴ σφαῖρα.
- » Τὶ κλαῖς Τὶ κλαῖς πατέρα;

Μετὰ τὸ πέρος τῆς ἀπαγγελίας περιπτυσσόμενοι ἀμφότεραι αἱ συγγενικαὶ σκιὲ θέλουσι διαμένει αἰωνίως.

Ἀποδίδων ὅθεν τὸν τελευταῖον φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης τῷ ἡμέτερῳ ἀγαθῷ καὶ μεγαλοφυῶ συμπελίτῃ Σπυρίδωνι Βαλαωρίτῃ προσοφονῶ τρεῖς Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ!

Ἐν Λευκάδι τῇ 6 Ἀυγούστου 1887



Τὸ ὑπογραφεῖον κεῖται ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀπέναντι τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ κ. Γεωργίου Σουλᾶκου.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΡΩΪΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΑΝΟΙΧΤΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ